

ГРАНІТНЕ — селище міського типу Малинського району [Житомирської області](#). Знаходиться на р. Візня (притока Ірші, бас. Дніпра), за 10 км від райцентру та за 115 км від обл. центру. Залізнична ст. Пинязевичі. Між с-щем і насел. пунктами р-ну налагоджено автобусне

сполучення. Площа 0,7 км². Насел. 1599 осіб (2001, складає 94,5 % до 1989): українців — 75 %, росіян — 20 %. С-ще виникло у 30-і рр. 20 ст. як поселення робітників граніт. кар'єру. Тут зосереджені великі запаси було-щебеневої сировини. Від серпня 1941 до листопада 1943 — під нім.-фашист. окупацією. Від кін. 1950-х рр. — сучасна назва. Від 1987 — смт. Гол. підприємства: ВАТ — «Малин. каменедробил. завод», «Пинязевиц. кар'єр»; «Пинязевиц. щебеневий завод № 6» держ. територ.-галуз. об'єднання «Пд.-зх. залізниця». Працюють комунал. підприємство «Гранітненське», лісництво. У Г. — заг.-осв. школа, дитсадок; Будинок культури, б-ка, філія Малин. школи мистецтв; лікар. амбулаторія. На місці загибелі під час 2-ї світової війни старшого лейтенанта П. Лядського встановлено мемор. гранітну плиту.

[В. І. Тимошенко](#), [Л. Г. Шклярська](#)

Бібліографічний опис:

Гранітне / В. І. Тимошенко, Л. Г. Шклярська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26830>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).